

Ca-Nostra

ÉPOCA SEGONA
ANY I : NÚM. 4

REVISTA D'INCA MENSUAL
MAIG - JUNY DE 1919

Redacció i Administració
Murta, 5. - Inca.

De l'Història de Mallorca en Premsa.

DESPRÉS DEL RENOU

II

Instrucció

Per primera vegada veïm que l'Ajuntament s'ha preocupat de la instrucció del poble, consignant en pressupost 500 pessetes per premis i voler costejar alguns betxillerrats. Alabam en tot el valor que se mereix l'orientació dels qui han laborat en aquest sentit, si bé hagués estat més pedagògic donar la protecció en general, millorant nostres escoles, que subvencionar la carrera a alguns atlots. De totes maneres dèim que alabam els bons propòsits de l'Ajuntament, per qualque cosa s'havia de comensar.

S'ha afirmat moltes vegades que la ciutat d'Inca és el poble més atrassat de Mallorca en quant a instrucció. (Si això és ve el títol de ciutat ens baldaretja) Però aques-

ta afirmació no es pot acceptar en tota la seva cruesa. Les famílies més o manco acomodades, que a Inca son moltes, be s'han cuidat i se cuiden de la instrucció dels seus fills, i així veïm que nostros col'legis estàn plens d'alumnes, no faltant cases pobres que fan esforços grans per la instrucció dels seus infants.

La classe obrera si que verament té molt que desitjar en quant a instrucció, sovintejant els casos de trobar-se en bons menestrals dins el seu ofici, que no saben palada de lletra i són nulos en cultura general. Moltes causes porien senyalar qui ajuden en aquest estat d'analfabatisme, però la culpa principal la té, segurament, la classe directora que en lloc de preparar bones escoles i cercar estímuls el poble inconscient dels seus deures culturals, sols s'ha ocupat en fer política menuda.

Lo que dèim està a la vista de tothom,

però lo que no es sab ès, que n'hi ha de nostros polítics que són partidaris de l'analfabisme inquer. Estimulant un senyor Inspector de 1.ª ensenyansa a un d'aquests, per fer qualque cosa per la instrucció, li contestà, que ell, estimava més que el poble continuàs a dins l'incultura. Be sabia que quant la instrucció haja donat consciència en el poble dels seus deures ciutadants ell cauria del seu pedestal.

Davant aquests antecedents no s'ha d'estranyar que les autoritats passin anys sense visitar les escoles, com ho demostra el fet que entany fos la primera vegada que D. Antoni Ferrer tengués la visita de la Junta de Instrucció, quant fa uns set anys que regenta una de nostres escoles nacionals.

Seguint aquest camí de mal exemple i de anul·lació ès vengut el vergonyós fet de la toma del Col·legi d'Inca, que tants d'esforços costà a sos fundadors per la instrucció inquera. No es pot negar que hi va haver intent de salvar-lo, però no de tots els qui per la seva representació social havien de ser els principals estelons.

Uniu a tot això, i molt més que se poria dir de la classe directora, el poc interès dels amos i patrons per la instrucció dels seus dependents, i l'afollament 'dels infants' que molts an el vuit i nou anys ja los tiren dins una botiga o teller sense cap rudiment de instrucció i sense cap protesta de la Junta de la Protecció de la Infancia, i tendreu explicat la causa d'aquest analfabisme desolador.

I llavors nos quexam de l'incultura del pobre, de l'inconsciència dels obrers, del proselitisme de les doctrines socialistes i disolvents, quant ni amos, ni patrons, ni autoritats han fet res per la seva formació instructiva i moral.

Aquests dies la Junta de Instrucció visità les escoles amb motiu de finalisar-se el curs i això nos aconsola. El Sr. Batle D. Pere Ferrer, que té per companyera una il·lustrada pedagoga, participa d'un criteri ben favorable a l'ensenyansa com se de-

mostra en la seva actuació. Que següesca per tan bon camí, puis sols la instrucció i la moralitat poren salvar, 2spiritualment, la societat del caus en que se troba.

DANIEL.

Davant un antic pergami (1)

Damunt ta blancó ivorina
reuiu un temps ja finit,
i com lluita s'endevina
per no esborrar-se lo escrit.

Del Rei son amples franqueses
al ric lleal mercader
qui trescà, veles esteses,
tots els mars, aventurer.

¡Com evoca llur lectura
tot un passat esplendent,
recordança qui perdura
en un fort anyorament!

¡Oh les caravanes lentes
qui trescaren el desert!
portant les sedes lluentes
d'un tò viu que mai se pert!

O les naus agosarades
qui baté la mar i el vent
quant tornaven carregades
de les costes d'Orient!

Els brocatells i les randes,
les amples percintes d'or
i els guarda-peus amb garlandes
de brots de roser en flor.

Flonjos mocadors de Xina,
bells oloradors d'argent
ont la rosa alexandrina
deixà el seu rast llargament.

I llegesc com proveia
el mercadé acabalat

(1) Premiada amb l'englantina d'or an els Jocs Florals d'enguany a Barcelona.

per festes de galanía
al cavaller i al magnat.

Les armes ben cisellades
ont la llum s'hi reflecteix,
i les gualdrapes brodades,
i les llances p'el torneig.

* * *

Si el Rei veu les infantines
tristes, diu al mercader:
Duis les robes i joguines
d'aquest viatge darrer.

I tota la Cort l'espera
a la sala del palau
d'ont s'ovira la ribera
i les gales del mar blau.

—¿Que voleu les missenyores
qu'ara vos puga alegrà?
¿Vestits que les broadores
de perles varen brufà?

¿De Golconda pedres fines?
¿De l'Arabia rics perfums?
¿O brassals de venturines,
o tissús de clars vesllums?

I mentres això diu, despleguen
dos patges el ric tresor,
i de goig els ulls llampeguen
davant tanta seda i or.

* * *

Per la finestra calada,
oberta al sol i al embat
amb vol feixuc d'au cansada
penetra un cant esblemat.

I se difón l'armonía
de la llunyana cançó
que diu: *a la vida mia*,
que diu: *a la vida amor*.⁽¹⁾

L'infanta més gran sorpresa
es romasa, i escoltant;

llevors demana, amb dolcesa:
mon Pare ¿qu'es aquest cant?

—No patigueu melangía
sentint cantars plorangers!
No escolteu, la filla mia,
les cançons d'els presoners.

Dels qui en la torre més alta
tenen la seua presó
i així el poble no l'assalta
en jorns de rebel·lió.

De les lluites de la vida
la nina encara no'n sab rès,
més, ai, qu'al cor l'ha ferida
la trista cançó d'el près!

—¿Que li plau a l'Infantina
qu'ara la puga alegrà?
Eixa falda carmesina
qu'amb sos llavis fa pensà?

Més no contesta l'Infanta
tota abstreta en la dissort
d'aquell presoner qui canta
tal volta esperant la mort!

I vola sa fantasía
tant com vola la cançó
que diu: *a la vida mia*,
que diu: *a la vida amor*.

JOSEPH M.ª TOUS I MAROTO.

Libro de los Ejemplos.

POR IVON

Colecció d'exemples senzillament contats
de la vida i del treball, propiats d'un mode
particular per les classes de adultes.

Se troba en les llibreries escolars a 90
cèntims exemplar. Depòsit: a l'Imprenta de
Ca Nostra.

||Es un llibre educador i pedagògic!
MESTRES! No espereu un altre curs
per adoptar-lo.

(1) Cançó Popular.

LA CONSAGRACIÓ D'ESPANYA AL SAGRAT COR DE JESUS

El dia 30 del maig passat se celebrà a la vora de Madrid, en la dita Serralada dels Angels, centre geogràfic de la Península Ibèrica, un acte que mereix consignar-se en les nostres planes per la seva trascendental significació.

En aquell lloc s'havia erigit, per subscripció popular, un monument al Sagrat Cor de Jesús, obra de l'arquitecte Carles Maura i l'escultor Anicet Marinas, determinant-se que en tal diada hi fos feta la solemne inauguració. S'uniren al senyor Nunci de Sa Santedat, qui beneí el monument, i un gran nombre de bisbes que expressament hi acudiren. S. M. el Rei Alfons XIII, tota la Reial família, el Govern en ple i una gran multitud de representacions catòliques. Al peu del monument fou celebrada una missa, i després, davant el Santíssim Sacrament exposat, S. M. el Rei feu en alta veu i accent fervorós el següent acte de consagració que ell mateix havia compost i que copiam a continuació, servant-lo en la puresa de la llengua original en què fou escrit i pronunciat.

«Corazón de Jesús Sacramentado, Corazón del Dios Hombre, Redentor del mundo, Rey de reyes y Señor de los que dominan:

«España, pueblo de tu herencia y de tus predilecciones, se postra hoy reverente ante este trono de tus bondades que para Tí se alza en el centro de la Península. Todas las razas que la habitan, todas las regiones que la integran, han constituido en la sucesión de los siglos y a través de comunes azares y mutuas lealtades esta gran Patria española, fuerte y constante en el amor a la Religión y en su adhesión a la Monarquía.

«Sintiendo la tradición católica de la realeza española y continuando gozosos la historia de su fe y de su devoción a Vuestra Divina Persona, confesamos que Vos vinisteis a la tierra a establecer el reino de Dios

en la paz de las almas redimidas por vuestra sangre y en la dicha de los pueblos que se rijan por vuestra santa Ley: reconocemos que tenéis por blasón de vuestra divinidad conceder participación de vuestro poder a los príncipes de la tierra y que de Vos reciben eficacia y sanción todas las leyes justas en cuyo cumplimiento estriba el imperio del orden y de la paz. Vos sois el camino seguro que conduce a la posesión de la vida eterna: luz inextinguible que alumbramos los entendimientos para que conozcan la verdad y principio propulsor de toda vida y de todo legítimo progreso social afianzándose en Vos y en el poderío y suavidad de vuestra gracia todas las virtudes i heroísmos que elevan y hermocean el alma.

«Venga, pues, a nosotros tu Santísimo Reino, que es Reino de justicia i de amor. Reinad en los corazones de los hombres, en el seno de los hogares, en la inteligencia de los sabios, en las aulas de la ciencia i de las letras i en nuestras leyes e instituciones patrias.

•Gracias, Señor, por habernos librado misericordiosamente de la común desgracia de la guerra, que tantos pueblos ha desangrado: continuad con nosotros la obra de vuestra amorosa providencia.

«Desde estas alturas que para Vos hemos escogido como símbolo del deseo que nos anima de que presidáis todas nuestras empresas, bendecid a los pobres, a los obreros, a los proletarios todos para que en la pacífica armonía de todas las clases sociales encuentren justicia i caridad que haga mas suave su vida, mas llevadero su trabajo. Bendecid al Ejército i a la Marina, brazos armados de la Patria, para que en la lealtad de su disciplina i en el valor de sus armas sean siempre salvaguardia de la Nación y defensa del Derecho. Bendecidnos a todos los que aquí reunidos en la cordialidad de unos mismos santos amores de la Religión i de la Patria queremos consagraros nuestra vida pidiéndoos como premio de ella el morir en la seguridad

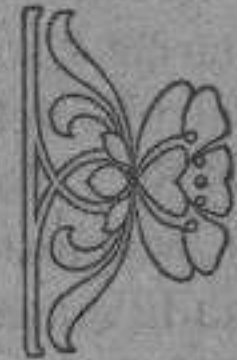
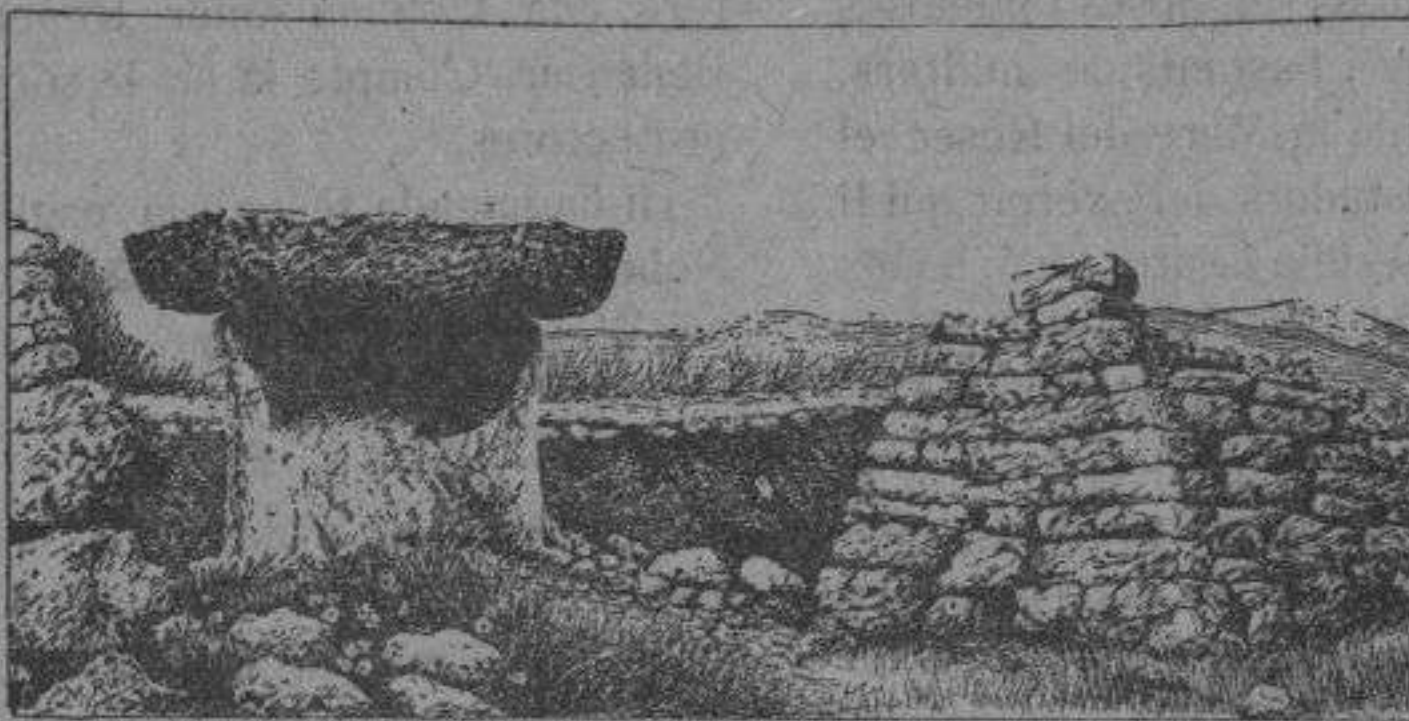
de vuestro amor i en el regalado seno de vuestro Corazón adorable.»

Després fou feta una processó eucarística, acabant-se amb la bendició solemne.

El comentari obligat d'aquest fet memorable és que realment la seva significació, tant pel fet en ell mateix com per raó de les altíssimes personalitats que hi intervengueren, ha d'ésser un motiu d'immensa satisfacció per tots els catòlics de la nostra pàtria. S'es feta aquesta pública i solemne

consagració oficial, cabalment per el qui és constituït en la més alta representació de la pàtria. Caldria només fixar-se en la criòria aixordadora que aquest fet i tan natural ha mogut entre les esquerres, per a que tots nosaltres sentíssem el goig i entusiasme fervorós que aquest públic vassallatge a Jesucrist ha de produir en el nostre cor de creients i amics del Sagrat Cor.

Que aquí i a tot arreu del món vengui a nosaltres el seu sant regne. Amén.

De l'Història de Mallorca en Premsa.

El Diccionari de la Llengua Catalana

El M. I. Mn. Antoni M.ª Alcover està d'enhorabona per haver estat cridat a Madrid per parlar amb el Rei d'Espanya sobre lo que ell estima més, el Diccionari de la Llengua Catalana que l'estat espanyol subvencionarà.

Quin alè més gros degué fer Mossèn Alcover el sentir de la boca del mateix Rei, que la seva obra quedava patronisada!

Quina passa més grossa s'ha donada pel centre de Madrid cap al regionalisme que ja va a subvencionar aquell *dielecte* que suava tant se despreciava i que deien que no era llengua de cristians!

Tots nos n'hem d'alegrar de que el Diccionari de la nostra llengua vaja avant i felicitar coralment a Mn. Alcover, de què, els disgusts que li causà la manca de protecció es tornin satisfaccions tant g osses.

Cronicó d'Inca

MES DE MAIG

Dia 1.—En les nostres esglésies comença la devoció del mes de Maria, solemnement.

—El Batlle denega als obrers permis per fer una manifestació perquè els demandants no responen de l'orde públic.

En el puig Ferrer es fa un mití.

Dia 4.—A Sant Domingo es celebrà es V centenari de la mort de Sant Vicens Ferrer.

Aquets darrers dies ja s'ha fet un triduo amb Nostramo patent i predicat per mossen Francesc

Garau i el Rnt. P. Pere J. Cerdà. Anit passada hi va haver solemníssimes Completes i la música municipal va fer una serenata al Sant festetjat.

Avui, diada de la festa principal, hi ha haguda missa de Comunió general ben concorreguda, ofici major amb l'assistència de l'Ajuntament i una nombrosa representació dels oficials i caps del Regiment. S'és cantada la missa Pontificalis del Mestre Perossi i ha predicat mossèn Andreu Caimari.

Al cap vespre ha sortida de Sant Domingo una processó molt imponent pels elements que la componien. E-hi hem vist, amb banderes desplegadas, totes les associacions religioses i piedoses i socials catòliques d'Inca i bastants de militars. Envoltava el tabernacle de la Mare del Roser el Clero parroquial i els gastadors del exèrcit qui li feien guardia d'honor. Presidia la processó, a més dels Ministres del altar, el Sr. Batle, D. Pere Ferrer, el Sr. Coronell, D. Jeroni Palou de Comasema, acompanyats de l'Ajuntament.

Seguia la música Municipal, la banda de cornetes i un piquet de la tropa i, seguidament, les associacions de dones de la ciutat, també amb els seus respectius penons.

A l'arribada, s'exposà Nostramo i Mn. Caimari fe'l derrer sermó de les festes amb gran entusiasme, acabant-se tant solemnes funcions, amb la bendició amb el Santíssim.

El frontis de Sant Domingo estava endiumenjat i, els vespres, aparagué ple d'alimares elèctriques.

El temple domingà, també estava adornat amb sos millors endiumenjaments. Cal mencionar un secrari nou, de gentil forma, que s'ha estrenat per l'exposició del Santíssim.

El Rector d'aquella esglèsia, Mn. Aguiló, ha rebudes moltes enhorabones per l'organització de les solemnidats del Centenari, entre les quals hi va la nostra.

—La festa del pedal que tots els anys organisa la Societat Sportiva, El veloz, enguany la fan avui per la carretera per Santa Margalida entre Inca i Llubí.

En obsequi els pedalistes moltes cases han endomesat els balcons i la casa dels Germans Ferrari han executat un arc en el carrer major dedicat a la festa.

Hi han assistit les dues músiques d'Inca i la de Seuva, i els Exploradors amb sa banda.

—D. Marià de Cáceres, jutge del partit, arri-

ba del continent i s'encarrega altra volta del jutjat.

Dia 8.—El Sr. Jutge, ha confirmat tots el procesaments fets pel Jutge suplent Sr. Pujades. Posa en llibertat a tres dels obrers processats.

Dia 11.—Se inauguren en aquesta ciutat els tallers de Caritat de Santa Rita, baix el patrocini de Santa Maria la Major. Formen la Junta: Director, Mn. Antoni Palou; Presidenta D.ª Francisca Gilabert de Mir; Vicepresidenta, D.ª Petra Alvares de Mairata; Secretaria, la Sta. Maria Rato Bernad; Vicesecretaria, Sta. Magdalena Fiol; Tesorera, Sta. Juana Ramis; Vicetesorera, Sta. Coloma Amer, Ropera, Sta. Francisca Bannasar. Compte ja en 48 sócies obreres i 44 protectores.

Hi ha haguda festa a la esglèsia. El Rnt. P. Nobert, Agustí, va imposar la distinció a les noves sócies; i a l'ofici, predicà en Rnt. D. Felix Sanchez.

Al cap-vespre se va beneir el nou Taller, establert en la Casa-caritat de les religioses Paules, essent els padrins el Sr. Batle D. Pere Ferrer i D.ª Luiça Ripoll de Comasema. D.ª Severa Madariaga, esposa del Sr Batle, se destira d'un discurs que va esser molt aplaudit.

En seguida s'és oberta una tómbola què per reunir caudals, se havia organitzada en el Circol d'Obrers Catòlics, mentres la música del Sr. Rotger tocava hermoses peses. A la tómbola s'hi ha bocada tanta de gent que hi ha un despaix loco.

Per assistir en aquests actes d'inauguració son vengudes D.ª Catalina Maimó, D.ª Eularia Albertí, D.ª Maria Messa, D.ª Maria Ignàcia Serra, de les Juntes dels tallers de Ciutat, les que en la seva presència han honrada la festa, donant calor en el neu Taller.

Dia 14.—La Tómbola ha tengut tant d'èxit que se acaben les 5000 sorts preparades, acabant-se abans del dia anunciat per la forsa del despaix.

S'han tretes netes 2001 pessetes, que totes serviràn per fer pendres de vestir per regalar als pobres de la localitat.

La Junta organitzadora està d'enhorabona per tant gros èxit.

—Puja a Santa Magdalena del Puig d'Inca, una excursió d'escriptors i amics del axerit setmanari LA IGNORANCIA.

Dia 23.—Va cesar del càrreg de Jutge de 1.ª Instància del partit, D. Marià de Cáceres per

haver estat anomenat Missè Fiscal de la Audiència de Granada. Al mateix temps s'és elegit per venir a substituir-lo a D. Juan Francisc Gutierrez, que fins ara és estat jutge de Villacarrieto. (Província de Santander)

—Sabem que l'Ajuntament té acordat destinar 500 pessetes en premis pels alumnes de les escoles primàries de la ciutat. Ademés, acordà posar en el pressupost de l'any qui vé, pagar el batxillerat a dos atlots pobres que's senyalaràn mediant oposicions.

Ja ho poden dur a Lluch que'l Municipi destini caudals per cultura.

—El cronista és a l'estació del tren a despedir un Pare Caputxí, de Catalunya. De pronte se presenta a l'enden una llitera portada per quatre soldats.

—Que és això? —pregunta la Reverència.

—Es que aquí, no hi ha hospital militar i el duen a Palma.—Contestàrem.

—Idò, com no'l duen a l'hospital públic de la ciutat i no'l manetgerien?

—Es... és que tampoc en tenim c'hospital públic!

—Com? una ciutat tant industrial, en tant de mercat, en tanta classe obrera i maquinària no teniu hospital?

El Cronista per fer quedar bé els inqueris li digué que ara en fariem un, i que per comensar un senyor havia oferides 50 000 pessetes. ¿Que no vaig parlar bé?

Dia 29.—En un tren especial, a les cinc del matí, surten 250 tercerols per assistir a la pelegrinació Franciscana, a Sineu.

—Horabaixa, el Sr. Jutge posa en llibertat provisional a 7 presoners del renou social, mitjançant la fiança de 500 passetes cada un, que los fa bò D. Domingo Alzina, Diputat provincial.

Dia 30.—A mig dia a la Parroquia es celebra una missa en Nostramo patent i se'fa la consagració al Cor de Jesús per beneir-se en aquella hora el Monument Nacional al Serral dels Angels al centre d'Espanya.

El Cronista surt a consolat de la Consagració per considerar que aquell acte, fent a totes les esglésies del Estat espanyol, en una hora dada, ha de valer molt als ulls del Sagrat Cor i que Espanya serà salvada. Amen. Així sia.

MES DE JORIOL

Dia 2—Rebem la visita d'una pagesa alta, plantosa i ben vestida de posat i modals distingits.

Resulta esser una telegrafista d'un poble coster. Benaja la pagesa que honra la seva classe i que la seva instrucció i títol no li ha fet avorrir el seu vestit de dòna mallorquina! Si anàs en sàia, seria una senyoreta com tantes altres, ara és una pagesa distingida.

Dia 26—A la casa Consistorial d'Inca tenen una assemblea tots els batles i secretaris de la pagesia. Se prenen acorts importantíssims per salvar els interessos rurals amb oposició an els de Ciutat, sobretot, per haver eliminat la seva col·laboració la Junta de subsistències palmesana.

Segons resen les cròniques, acordaren fundar una mancomunitat de tots els municipis de la pagesia i un periòdic diari, defensor de les seves coses, subvencionat pels mateixos ajuntaments i per les societats agrícoles.

Acabada la reunió, enviaren telegrams de protesta, contra la actuació palmesana, al President de Ministres i a tots el representants mallorquins a les Corts.

—Aquest mes s'han celebrades les festes de Pentecostés, Corpus, Sant Antoni de Padua i de la Visita Domiciliària amb gran solemnitat i esplendor que seria molt llarg si les havien de descriure a totes. Sols mencionarem que per la festa paduana predicà per primera vegada el jove sacerdot i prefecte del Seminari Mn. Jaume Sampol Antich

—L'anyada d'enguany no és estada dolenta de llegums i grans. L'esplet d'aubarcocs es ben prima; però se paguen a 45 ptes el quintà, i els de pinyol dolç han arribat a 50, 55 i fins a 60 pessetes.

Quina llàstima que certs fabricants de pulpa hi facin mescles alicantines, tudant la marca mallorquina. Be fan els pagesos en sindicalisar-se per defensar els seus productes. Els municipis no havien de treballar tansols contra els explotadors de Ciutat, sinó també, contra la explotació de molts de fabricants i comerciants que viven an els seus propis pobles.

Dia 29—El Centre Conservador i Maurista s'ha dissolt, i avui es subasta el seu mobiliari. Aquesta bona gent en temps de guerra llicencià la tropa.

—A les sessions de l'Ajuntament no assisteixen els regidors i el batle, a vegades, és troba tot sol.

S'altra diassa que hi havia toros amb un públic revoltós se feia difícil fer res de bò, ara que

porien fer labor positiva, per no tenir obstrucció, els qui volen adreçar la cosa no assisteixen a les sessions.

No es ve que tot això necessita renovar i que entrin els independents, els agraris, els qui no saben a on cau la política?

Notícies

El Problema Preocupant

Aqueix és el títol d'una obreta que acaba de publicar D. Josep Rosselló Ordines, benèmerit propagandista i Mestre de S. Juan, tractant de l'estat precari de nostra moral i cultura públiques i necessitat d'una intensa actuació social sanatjadora i educativa.

Estèn un programa d'una *Lliga de millorament social* que seria la nata per adoptar en son reglament els promotors de la societat de l'orde que es volia establir a Inca. Recomanam eficasment la seva lectura.

Poesies d'En Bartomeu

Oliver, de Soller

El número 314 de *La Lectura Popular Catalana*, és vençut dedicat a la publicació de les poesies d'aquest novell poeta, quina feconditat ens ha sospres per lo poc coneguda, i que ha prè lloc ben prest dins el paraninf de les muses mallorquines, essent un floró més de nostra literatura.

Agraim l'exemprar rebut.

Nostros amics difunts

Dins el maig morí en sa casa pairal el simpàtic finent de l'intendencia D. Gabriel Pujol Martorell, després de poc temps d'haver arribat de Melilla a on estava destinat.

La seva mort es estada molt sentida per les bones relacions que tenia en la societat Inguera.

Acompanyam a sa Família en lo seu dol.

Dia 14 de juny morí sa madona de Son Figurola D.ª Francisca Brunet Corró, Mare de Mn. Francesc Rayó, Rector de Santa Maria.

Era una santa dona, cristiana com poques, que havia arribat a la vellesa, estimada i venerada de tothom.

Donam a son Fill sacerdot, car amic nostre, i a sa germana i demás familia el nostro afectuós condol.

Al cel sien tots els morts. Amen.

Nostro estimat amic D. Juan Capó i la seva senyora D.ª Camila Porcel, han perdut un angel de sa llar, sa filleta Maria Comila. Hem dit mal que l'hagen perduda, en Deu no se pert rès, perque Ell, mos guarda els pedaços del nostro cor en son si; per això, cars amics, aconsolau-vos en l'esperança de recobrar-la an el cel.

---

flors de Mallorca

Antologia de poetas Mallorquins, per lletgir i recitar els alumnes de les nostres escoles. No manco interesant resulta per les persones majors qui vulguen fluir de la literatura mallorquina.

Se troba en les llibreries escolars a 90 cèntims exemplar. Depòsit: a l'Imprenta de Ca Nostra.

TINTAS

SAMA en liquit i en pols.

Sesorhelos corrent i de copiar.

Venal en la nostra Llibreria

Diccionaris de les principals llengües

EN CASTELLÀ (Varies classes i edicions) = CATALÀ-CASTELLÀ i CASTELLÀ CATALÀ = ITALIÀ-ESPANYOL i ESPANYOL-ITALIÀ = INGLÈS-ESPANYOL i ESPANYOL-INGLÈS = ESPANYOL-ALEMAN i ALEMAN ESPANYOL = FRANCÈS-ESPANYOL i ESPANYOL-FRANCÈS.

Estàn venals en la nostra Llibreria.